

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥
इतिशल्यपर्वणिनैलंकठैर्यभारतभावदीपेयथमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
॥ ५ ॥
विसृष्टास्त्रि

ममानाथस्यसुभ्रशंपुत्रैर्हीनस्यसर्वशः॥ एवमुक्त्वा ततोभूयो विसंज्ञो निपपातह ॥ ४६ ॥ तंतथापतितदृष्ट्वा बांधवा येस्य केचन ॥ शीतैस्ते सिषिचुस्तोयैर्विव्यजुर्व्यजनैरपि ॥ ४७ ॥ सतुदीर्घेण कालेन प्रत्याश्वस्तो नराधिपः ॥ तूष्णीं दध्यौ महीपालः पुत्रव्यसनकर्षितः ॥ ४८ ॥ निःश्वसनं जिह्मगद्वकुंभक्षिप्तो विशापते ॥ संजयोप्यरुदत्तत्रदृष्ट्वाराजानमातुरं ॥ ४९ ॥ तथा सर्वाः स्त्रियश्चैव गांधारी च यशस्विनी ॥ ततो दीर्घेण कालेन विदुरं वाक्यमब्रवीत् ॥ ५० ॥ धृतराष्ट्रे नरश्रेष्ठमुत्थमानो मुहुर्मुहुः ॥ गच्छंतु योषितः सर्वा गांधारी च यशस्विनी ॥ ५१ ॥ तथेमे सुहृदः सर्वे भ्रास्यते मे मनो भ्रशं ॥ एवमुक्तस्ततः क्षत्ताताः स्त्रियो भरतर्षभ ॥ ५२ ॥ विसर्जयामास शर्नैर्वपमानः पुनः पुनः ॥ निश्चक्रमुस्ततः सर्वाः स्त्रियो भरतसत्तम ॥ ५३ ॥ सुहृदश्च तथा सर्वे दृष्ट्वाराजानमातुरं ॥ ततो नरपतिं तूर्णलब्धसंज्ञं परंतप ॥ ५४ ॥ अवैक्षत्संजयो दीनरोदमानं भ्रशतुरं ॥ प्राजलिर्निःश्वसंतं च तनुरेंद्रमुहुर्मुहुः ॥ समाश्रयासयत क्षत्तावचसामधुरेण च ॥ ५५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि धृतराष्ट्रप्रमोहे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ५३ ॥ वैशंपायन उवाच विस्मृष्टास्वथ नारीषु धृतराष्ट्रो विकासुतः ॥ विललापमहाराज दुःखादुःखांतरंगतः ॥ १ ॥ सधूममिव निःश्वस्य करौ धुन्वन् पुनः पुनः ॥ विचिंत्य च महाराज वचनं चेदमब्रवीत् ॥ २ ॥ धृतराष्ट्र उवाच अहो वत महदुःखं यदहं पांडवानरणे ॥ क्षेमिणश्चाव्ययांश्चैव त्वत्तः सुतशृणोमिवै ॥ ३ ॥ वज्रसारमयं नूनं तदयं सुहृदं मम ॥ यच्छुत्वानिहतान् पुत्रान् दीयते न सहस्रधा ॥ ४ ॥ चिंतयित्वा वयस्तेषां बालक्रीडां च संजय ॥ हतान् पुत्रान शेषेण दीयते मे भ्रशं मनः ॥ ५ ॥ अनेत्रत्वाद्यदेतेषां न मे रूपं निदर्शनं ॥ पुत्रस्त्रहकृता प्रीतिर्नित्यमेतेषु धारिता ॥ ६ ॥ बालभावमतिक्रम्य यौवनस्थांश्च तानहं ॥ मध्यप्राप्तांस्तथा श्रुत्वा तृष्ट आसंत दानय ॥ ७ ॥ तानद्यनिहतान् श्रुत्वा हतैश्वर्यान्हतौजसः ॥ न लभेयं कचिच्छांति पुत्राधिभिरभिप्लुतः ॥ ८ ॥ एत्येहि पुत्रराजेंद्र ममानाथस्य सांप्रतं ॥ त्वया हीनो महाबाहो कानुयास्याम्यहं गतिं ॥ ९ ॥ कथं त्वंपृथिवीपालांस्त्यक्त्वा तात समागतान् ॥ शेषे विनिहतो भूमौ प्राकृतः कुन्तपो यथा ॥ १० ॥ गतिर्भूत्वामहाराज ज्ञातीनां सुहृदां तथा ॥ अंधं बद्धं च मां वीरविहाय क्व नुयास्यसि ॥ ११ ॥

ति ॥ १ ॥ सधूममिव अस्युष्णमित्यर्थः ॥ २ ॥ पांडवाःक्षेमिणइत्येकंदुःखंस्वीयाश्चसर्वेनिहताइत्यपरंतद्वेआहृद्वाभ्यां अहोइति ॥ ३ ॥ ४ ॥ वयःएतावत्कालपर्यंतंभीढत्वं ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ प्राकृतोनीचः कुट्टपःकुत्सितान्नरान्पातीतिमीचपरिजनइत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥